

Un usuari navega per Pornhub, una de les plataformes de pornografia més gran a les xarxes / VICTOR SERRI

És possible que quan pensem a accedir a un web per consumir pornografia ens imaginem trobar una sèrie de vídeos elaborats per productores, de manera professional i respectuosa. No obstant això, en gran part del contingut dels canals i webs on es pot trobar pornografia de manera gratuïta no és així.

Amb l'arribada del coronavirus, el portal de continguts pornogràfics Pornhub va aconseguir ser notícia per l'anunci d'oferir el servei prèmium gratuït a la població italiana mentre hagués de romandre en quarantena. Aquesta oferta es va ampliar poc després a l'Estat espanyol i l'Estat francès. L'objectiu, segons la mateixa plataforma, era "fer-te companyia durant aquestes setmanes a casa", així que facilitava l'accés prèmium sense necessitat d'introduir les dades bancàries. Pornhub pot permetre's aquest tipus de campanyes perquè és el web pornogràfic més gran d'internet, és a dir, és el que té més vídeos disponibles a la xarxa. Segons les seves estadístiques, només l'any 2019 s'hi van carregar 1.360.000 hores de material. Per poder visionar-lo, caldrien prop de 170 anys.

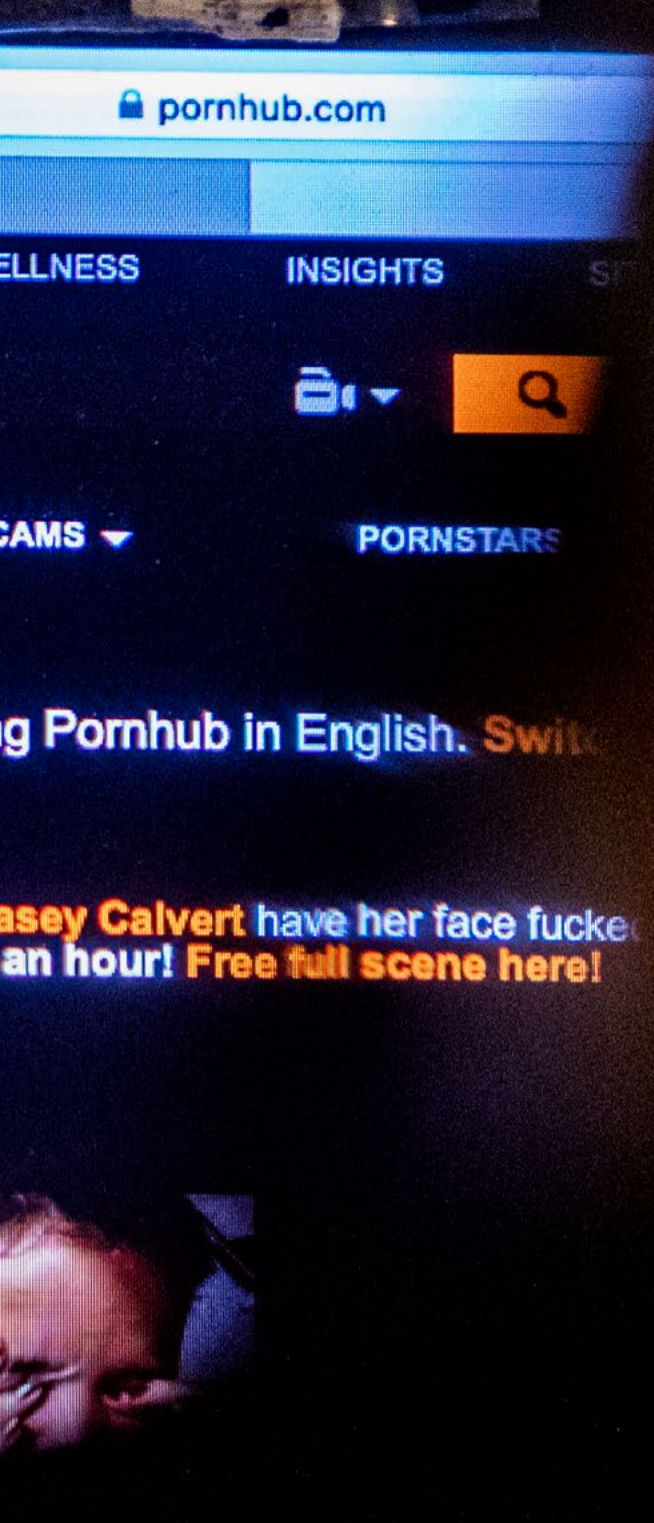
El propietari de Pornhub és MindGeek, un dels conglomerats empresarials més grans de la indústria pornogràfica. Entre d'altres, també opera RedTube i YouPorn, així com grans productores com Brazzers, Digital Playground, Men.com, Reality Kings, Sean Cody... En definitiva, MindGeek ostenta el monopoli de la pornografia i fa pràcticament impossible als professionals de la indústria escapar d'haver de treballar en alguna de les seves productores. Alguns càlculs estimen que el

80% de la pornografia que es consumeix en línia prové dels servidors d'alguna de les seves filials.

El YouTube de la pornografia

Pornhub seria, perquè ens entenguem, el YouTube de la pornografia. És un lloc que permet a les usuàries carregar el seu propi contingut, i és aquí on tant associacions contra el tràfic de persones com *performers* de la indústria o productores emergents assenyalen que radica part del problema. Entre els vídeos que es troben en molts canals, n'hi ha de piratejats i pujats per usuàries que infringeixen els drets de propietat intel·lectual. Fins i tot n'hi ha que són penjats per exparelles, el que es coneix popularment com a *revenge porn* o pornoventjança. L'advocada Laia Serra es mostra crítica amb el concepte i matisa que "el terme és incorrecte. Es tracta de divulgació no consentida de contingut íntim. És violència masclista i queda recollida com a delictes en l'article 197.7 del Codi Penal".

No obstant això, aquests no són els únics problemes en relació amb el contingut que pot trobar-se en aquests webs. Fa pocs mesos, la mare d'una menor de Florida que portava desapareguda un any va trobar més de 58 vídeos d'abusos sexuals a la seva filla en diversos webs, entre elles Pornhub. Malgrat que els mitjans van publicar la notícia, va passar bastant desapercibuda. No és la primera polèmica per a Pornhub. El propietari de Girls Do Porn, Michael Pratt, va ser denunciat per 22 noies que van ser gravades per ell, sota coacció i engany, acordant que els vídeos mai es difondrien. Els vídeos finalment van ser penjats en diversos webs, entre els quals Pornhub. El jutjat va dictaminar a

PORNOGRAFIA GRATUÏTA A COSTA D'ABUSOS I EXPLOTACIÓ

'Performers', juristes i psicòlogues alerten dels perills de webs com Pornhub i aposten per la corresponsabilitat de les persones consumidores i els mecanismes de control

Silvia Valle | @queerpunkriot

Una noia de catorze anys va ser violada, els vídeos van acabar a Pornhub i van trigar mesos a desaparèixer

Entitats com Exodus Cry acusen el portal de ser còmplice de tràfic de persones amb finalitats d'explotació sexual

favor de les noies i va ordenar la retirada dels vídeos i el pagament d'una indemnització. El 15 de gener l'FBI va anunciar que Pratt s'havia fugat i se'l busca per extraditar-lo. A inicis de 2020 també es feia pública la història d'una noia de catorze anys que va ser violada. Els vídeos de la violació van acabar a Pornhub i van trigar mesos a desaparèixer.

Les acusacions contra l'empresa són diverses, entre les quals trobem la publicació i l'obtenció de beneficis a partir de vídeos de violacions i altres abusos sexuals, que en moltes ocasions inclouen menors d'edat. La normativa jurídica relativa al tràfic d'éssers humans és contundent en relació amb la participació de menors en aquesta mena d'activitats: el consentiment no es considera vàlid i l'obtenció de diners arran de la participació d'un menor en una activitat de caràcter sexual es considera, en tots els casos, un delictes. És per aquest motiu que associacions com Exodus Cry acusen Pornhub de còmplice de tràfic de persones amb finalitats d'explotació sexual.

El precedent: Backpage

Backpage va iniciar la seva activitat l'any 2004 com a lloc web de classificats. Quan va tancar Craigslist, un conegut web de contactes, la seva secció de classificats, Backpage, va prendre la iniciativa d'impulsar una secció per a adults. No va trigar a aparèixer la polèmica i, segons l'acusació posterior, es van donar disset casos de víctimes de tràfic de persones captades a través del web -algunes tenien menys de quinze anys. Finalment, en el judici, la fiscalia va aportar proves que avalaven 93 càrrecs de tràfic de persones. La sentència va incloure el tancament del web, presó per als responsables així com la facilitació de dades i la cooperació per a posteriors processos judicials.

El debat, en aquest cas, radicava en quina era la responsabilitat de Backpage sobre el contingut ofert a través del seu web i quines mesures concretes i eficaces podrien prendre's per evitar

aquest tipus de violències. Aquest plantejament és fàcilment traslladable a la situació actual respecte a Pornhub. Quina és la responsabilitat del web en relació amb la problemàtica d'oferir contingut audiovisual de tercers que impliqui abusos i violacions a dones i menors? Se'ls podria considerar còmplices de delictes de tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació sexual? Quines mesures estan disposats a prendre? Per a Laia Serra no hi ha dubte que podrien demanar-se responsabilitats relatives a diversos delictes recollits al Codi penal, especialment els vinculats al tràfic de persones, tràfic de menors i difusió de pornografia infantil.

Malgrat que la problemàtica és gran -segons la Internet Watch Foundation "hi ha més de cent casos de nens que pateixen abusos sexuals a Pornhub" i segons les dades aportades per la Policia Nacional espanyola, les descàrregues de pornografia infantil han augmentat en un 25% durant el confinament-, avui Pornhub no té cap sistema de validació d'edat a l'hora de registrar-se per pujar vídeos o fotografies i MindGeek s'ha limitat a manifestar que, com a empresa, tenen "un ferm compromís per erradicar i lluitar contra el material publicat sense consentiment i de menors d'edat". És a dir, tal com succeïa amb Backpage, ni el contingut ni els usuaris que el puguen al web són verificats de manera adequada, i deixen així un ampli espai perquè abusadors i traficants tinguin on difondre material audiovisual a la xarxa.

La visió de les 'performers'

No obstant les explicacions de MindGeek, la percepció de *performers* i altres professionals de »

» la indústria no és la mateixa. “El més habitual quan vols pujar un vídeo a altres plataformes, el funcionament de les quals és més segur, és adjuntar documentació que garanteixi que totes les persones implicades són majors d’edat, així com un contracte de cessió de drets d’imatge. Pornhub se salta aquests passos i en pocs minuts pots fer-te un perfil i pujar contingut explícit”, explica Anneke Necro, directora de Mantis Lab. “És un sector on no hi ha convenis però sí que hi ha uns controls habituals que garanteixen certs mínims, i en concret Pornhub no els compleix”, conclou Necro.

A més de la problemàtica relativa al filtratge de vídeos on apareixen menors d’edat, els canals també són qüestionats per la vulneració dels drets d’autor. “Com a directora, jo especifico en els contractes amb les *performers* les condicions de treball i de distribució. En tot moment queda clar a quines plataformes es vendrà. Les persones donen el seu consentiment a una distribució concreta. En el moment en què algú roba el material i el puja a un d’aquests canals

A més dels vídeos on apareixen menors, els canals també són qüestionats per la vulneració dels drets d’autor

Per la psicòloga Alba Alfageme, “si el vídeo és difós per algú amb qui es té una relació íntima, l’impacte és devastador”

està posant en conflicte la productora que ha rodat l’escena, perquè vulnera els drets d’intimitat de les persones participants”. Per a la directora, les polítiques de control a l’hora de pujar materials audiovisuals haurien d’incloure clàusules que garanteixin que el contingut no està sent pujat per terceres persones, alienes a la producció.

Impacte, alternatives i possibles solucions

Per a Alba Alfageme, especialista en l’impacte psicològic del tràfic amb finalitats d’explotació sexual, les repercussions en les víctimes de difusió no consentida de contingut sexual tenen molt a veure amb la construcció de la sexualitat de les dones en una societat patriarcal i la seva vinculació a l’honor, la vulneració del qual tindria una relació directa amb el sentiment de culpa i vergonya. Tot plegat té fortes conseqüències sobre la seva autoestima. “En el cas que el vídeo sigui difós per algú amb qui es té una relació íntima, l’impacte psicològic és, sens dubte, devastador; es dona una destrucció absoluta de l’espai de confiança i això implica una ruptura dels mecanismes que donen seguretat i control sobre la pròpia vida”, explica la psicòloga. “Quan el material arriba a la xarxa, és a dir, a

l’espai públic, la sensació d’angoixa o tristesa pot portar a l’ansietat i a una profunda sensació de descontrol. Es produeix un efecte multiplicador en què la dona té la sensació de ser jutjada per una multitud de persones. I podem veure exemples de conseqüències en el cas Ideco, en què finalment la víctima es va suïcidar. El suïcidi o la temptativa de suïcidi són un final catastròfic que malauradament existeix”, alerta Alfageme.

La visualització de continguts audiovisuals d’aquestes característiques té un impacte social que, per a Beatriz Hernández, psicòloga i sexòloga de l’Associació Dessex, passa per la producció i la reproducció de rols de poder, i inevitablement té a veure amb la vivència de la sexualitat des d’una socialització de gènere en la qual impera la cultura de la violació. “Si no hi ha una bona educació sexual en la qual es treballin el consentiment i els límits, és probable que en veure aquest tipus de material es tendeixi a reproduir-lo. És una retroalimentació”, conclou Hernández.

Per a Alfageme, la clau radica en la corresponsabilitat de la gent: “Què passa amb la ciutadania que accepta visualitzar vídeos que sap que potser no estan fets amb consentiment?”, planteja. Esther Rodríguez,

Acoso.Online ha publicat recentment un recull d’eines que recopilen informació jurídica i de suport psicològic

coordinadora de Dessex, recalca un altre punt clau: “La solució passa també per un rebuig total cap a la violència. Cal educar en la violència zero des dels zero”.

L’alternativa clara per fomentar una sexualitat respectuosa que es negui a ser partícip del consum de materials pornogràfics elaborats o distribuïts a base d’abusos de terceres persones és, per a Hernández, una educació sexual de qualitat que centri els seus pilars en la idea que la pornografia no és una representació fidedigna de la realitat, potencii la cultura del consentiment i sigui capaç

A la dreta, la directora Shine Louise Houston, de Pink and White Production, que publica pornografia feminista a Pinklabel

Pornhub: una història de transaccions milionàries

Els orígens de MindGeek es remunten a l'any 2004, quan Stephane Manos i Ouissam Youssef van fundar Mansef. El 2007 s'uní al grup Matt Keezer, que juntament amb Mansef van fundar Interhub al Canadà. En aquell moment, Mansef ja era propietària de Brazzers i va ser en crear Interhub que van llançar Pornhub. L'any 2010 Interhub i totes les seves empreses (Brazzers, YouPorn, Pornhub...) van ser adquirides per Fabian Thylmann en una transacció valorada en prop de 140 milions de dòlars, i va néixer Manwin. Durant aquesta mateixa època, Thylmann comprà Webcams.com, Playboy TV, Digital Playground, Twistys, Redtube i GayTube, entre d'altres. El 2013 Thylmann va vendre la seva participació de Manwin per 73 milions de dòlars en ser investigat per frau fiscal. Finalment, l'empresa quedà a càrrec de Feras Antoon i David Marmorstein i canvià el seu nom a MindGeek en fusionar-se amb Redtube.

Els problemes jurídics de MindGeek no s'acabaren amb la venda de les participacions de Thylmann. El 2013, la companyia, ja en mans d'Antoon i Marmorstein, fou acusada de

permetre anuncis que podien generar danys informàtics als dispositius des dels quals es consulten els seus webs. Posteriorment també va tenir problemes legals per infraccions vinculades a patents alienes, i van ser demandats per ExitExchange Corp. al·legant que la seva patent d'anuncis havia estat violada per Tube8 i Pornhub.

L'octubre de 2014 tornà a ser demandada. En aquest cas, l'empresa Technologies LLC acusà MindGeek de presumpta infracció per part de 19 webs operats per l'empresa canadenca d'onze components patentats relatius a sistemes de distribució de dades i comunicació, incloent-hi el sistema de catalogació i recuperació de vídeos i altres mitjans associats a indicadors i taxonomies. La causa fou arxivada el març de 2015, després que MindGeek arribés a un acord de liquidació amb l'empresa demandant.

Durant tot aquest procés, MindGeek ha continuat adquirint empreses vinculades a la producció de pornografia, operant sota una estructura complexa amb empreses arreu del món, amb seus a Xipre, Luxemburg i altres territoris amb beneficis fiscals.

d'abordar les fantasies de manera que puguin dur-se a terme de manera saludable.

En relació amb el consum explícit d'aquests materials, Anneke Necro ho té clar: "Alternatives n'hi ha moltes, des de pagar subscripcions a productores que treballen de manera ètica, com Pinklabel o Altporn4you, fins a plataformes on es pot llogar o comprar contingut realitzat per *performers* independents. I si la qüestió és la precarietat, també es poden compartir aquestes subscripcions, igual que es comparteix Netflix o HBO".

El punt rau a ser capaces de tenir present la quantitat de vulneracions dels drets humans que pot trobar-se darrere d'aquest material i apostar o bé per un no consum o bé per implicar-s'hi de manera activa, duent a terme l'esforç de buscar material de productores que garanteixin que les persones implicades són majors d'edat, ho fan perquè ho desitgen i en unes condicions laborals dignes.

La plataforma Acoso.Online ha publicat recentment un recull d'eines que recopilen informació jurídica, així com tutorials sobre tecnologia o suport

psicològic. L'advocada Laia Serra ens recorda que una de les mesures per lluitar contra la distribució d'aquesta mena de materials és la desenvolupada per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, que té en funcionament Canal Prioritario, un espai per sol·licitar la retirada de fotografies, vídeos o àudios de contingut sexual o violent que circulen per internet sense el consentiment de les persones afectades. Altres possibilitats serien denúncies a la fiscalia especialitzada en violència contra la dona o bé a la fiscalia especialitzada en delictes tecnològics. ●

arc
Assegurem compromís

www.arc.coop

MENÚ DEL DIA

al KOP DE MÀ

culna casolana
opció vegetariana
preus populars

C/Riego 4
SANTS

CERVENA DEL

MONTSENY

ARTESANA

COL·LECTIU RONDA

assessorament JURÍDIC
a PERSONES i entitats
d'economia SOCIAL

www.cronda.coop